

České vydání

Právní předpisy

Ročník 63

27. května 2020

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/696 ze dne 25. května 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství s ohledem na pandemii COVID-19 ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/697 ze dne 25. května 2020, kterým se mění nařízení (EU) 2017/352, s cílem umožnit řídicím orgánům přístavu nebo příslušným orgánům poskytnout flexibilitu při účtování poplatků za přístavní infrastrukturu v souvislosti s rozšířením onemocnění COVID-19 7
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/698 ze dne 25. května 2020, kterým se stanoví zvláštní a dočasná opatření s ohledem na rozšíření onemocnění COVID-19, jež se týkají obnovení či prodloužení některých osvědčení, licencí a povolení a odkladu některých pravidelných kontrol a pravidelného školení podle určitých částí právních předpisů v oblasti dopravy ⁽¹⁾ 10
- ★ Nařízení Rady (EU) 2020/699 ze dne 25. května 2020 o dočasných opatřeních týkajících se valných hromad evropských společností (SE) a evropských družstevních společností (SCE) 25

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/700 ze dne 25. května 2020, kterou se mění směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798, pokud jde o jejich lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/701 ze dne 25. května 2020 o poskytnutí makrofinanční pomoci partnerským zemím procesu rozšíření a evropského sousedství v souvislosti s pandemií COVID-19 31
-

II Nelegislativní akty

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2020/702 ze dne 20. května 2020 o dalším prodloužení použitelnosti dočasné odchylky od jednacího řádu Rady zavedené rozhodnutím (EU) 2020/430 a prodloužené rozhodnutím (EU) 2020/556 vzhledem k cestovním obtížím způsobeným pandemií COVID-19 v Unii..... 38

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/696

ze dne 25. května 2020,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství s ohledem na pandemii COVID-19

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pandemie COVID-19 vedla k prudkému poklesu leteckého provozu v důsledku výrazného poklesu poptávky po dopravě a přijetí přímých opatření členskými státy a třetími zeměmi, jako je uzavření hranic a zákaz leteckého provozu, s cílem zabránit šíření pandemie.
- (2) Podle údajů zveřejněných Eurocontrole, který je manažerem struktury vzdušného prostoru pro funkce sítě uspořádání letového provozu jednotného evropského nebe, došlo v evropském regionu na konci března ve srovnání s březnem 2019 k poklesu leteckého provozu o přibližně 90 %. Leteckí dopravci v důsledku pandemie COVID-19 vykazují velké poklesy rezervací a ruší lety v zimním období letového řádu 2019 – 2020 a letním období letového řádu 2020. Tento náhlý pokles poptávky a bezprecedentní množství zrušených letů vedly u leteckých dopravců k závažným potížím s likviditou. Ty přímo souvisejí s pandemií COVID-19.
- (3) Leteckí dopravci Unie, kteří byli před pandemií COVID-19 finančně zdraví, čelí potížím s likviditou, které by mohly vést k pozastavení nebo zrušení jejich provozní licence nebo k jejímu nahrazení dočasnou licencí, aniž by k tomu byl strukturální hospodářský důvod. Vydání dočasné licence podle čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ⁽²⁾ by mohlo trhu vyslat negativní signál o životaschopnosti leteckého dopravce, což by pak dále zhoršilo jakékoli, jinak dočasné, finanční potíže. Je tedy vhodné, aby provozní licence takových leteckých dopravců nebyly na základě posouzení provedeného v období od 1. března 2020 do 31. prosince 2020

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. května 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 25. května 2020.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

pozastaveny ani zrušeny za předpokladu, že není ohrožena bezpečnost a existuje reálný výhled na uspokojivou finanční rekonstrukci během dvanácti měsíců. Na konci tohoto dvanáctiměsíčního období by se tento letecký dopravce Unie měl podrobit postupu stanovenému v čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1008/2008. Povinnost informovat Komisi stanovená v čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 1008/2008 by se měla vztahovat rovněž na rozhodnutí nepozastavit nebo nezrušit provozní licenci.

- (4) Vedle mimořádných opatření, která by mohla být podle článku 21 nařízení (ES) č. 1008/2008 uplatněna v případě okamžitých krátkodobých potíží vyplývajících z nepředvídatelných a neodvratitelných okolností, by členské státy měly mít možnost odepřít nebo omezit výkon provozních práv nebo stanovit podmínky pro jejich výkon za účelem řešení potíží způsobených pandemií COVID-19, které by mohly být delšího trvání. Taková mimořádná opatření přijatá v souvislosti s pandemií COVID-19 by měla dodržovat zásady proporcionality a transparentnosti a měla by být založena na objektivních a nediskriminačních kritériích, která se použijí v souladu s článkem 21 nařízení (ES) č. 1008/2008.
- (5) Na letištích, kde je počet poskytovatelů služeb pozemního odbavování omezen v souladu s čl. 6 odst. 2 a článkem 9 směrnice Rady 96/67/ES ⁽³⁾, mohou být poskytovatelé vybíráni na dobu nejvýše sedmi let. Poskytovatelé, jimž tato doba končí, tudíž mohou narážet na potíže při získávání přístupu k financování. Je proto třeba tuto maximální dobu prodloužit.
- (6) V důsledku pandemie COVID-19 by mohlo na letištích, kde je počet poskytovatelů služeb pozemního odbavování omezen, dojít k tomu, že jeden nebo více poskytovatelů přestanou na daném letišti poskytovat služby dříve, než může být postupem stanoveným v čl. 11 odst. 1 směrnice 96/67/ES vybrán poskytovatel nový. Za takových okolností je vhodné, aby řídicí orgán letiště mohl poskytovatele služeb pozemního odbavování vybrat přímo s tím, že tyto služby budou poskytovány po dobu nejvýše šesti měsíců. Je třeba připomenout, že je-li řídicí orgán letiště v důsledku pandemie COVID-19 povinen služby pozemního odbavování zadat jako zakázku a je zadavatelem ve smyslu článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ⁽⁴⁾, použije se uvedená směrnice.
- (7) Uspokojivá finanční rekonstrukce by měla být provedena podle plánu zaměřeného na zamezení propouštění zaměstnanců a obsahujícího záruky, že tato rekonstrukce nebude na újmu právům pracovníků. Cílem prodloužení oprávnění pro poskytovatele služeb pozemního odbavování by mělo být zachovat pracovní místa a chránit práva pracovníků.
- (8) Další vývoj pandemie COVID-19 a její dopad na odvětví letecké dopravy je obtížné předvídat. Komise by měla průběžně analyzovat dopad pandemie COVID-19 na odvětví letecké dopravy, a budou-li nepříznivé podmínky přetrvávat, měla by mít Unie možnost prodloužit bez zbytečného odkladu dobu, po níž se použijí opatření stanovená v tomto nařízení.
- (9) Za účelem prodloužení doby, během níž mohou příslušné orgány vydávající licence rozhodnout o nepozastavení nebo nezrušení provozních licencí, doby, během níž mohou členské státy odepřít nebo omezit výkon provozních práv nebo stanovit podmínky pro jejich výkon, a doby, během níž mohou být prodlouženy smlouvy s poskytovateli služeb pozemního odbavování a během níž řídicí orgán letiště může poskytovatele služeb pozemního odbavování vybrat přímo, bude-li to nezbytné a odůvodněné, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie akty, kterými se mění nařízení (ES) č. 1008/2008. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁵⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

⁽³⁾ Směrnice Rady 96/67/ES ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství (Úř. věst. L 272, 25.10.1996, s. 36).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (10) Vzhledem k naléhavosti dané výjimečnými okolnostmi způsobenými pandemií COVID-19, které odůvodňují navrhovaná opatření, a zejména k tomu, aby bylo možné rychle přijmout nezbytná opatření a řešit tak závažné a bezprostřední potíže, kterým dané odvětví čelí, bylo shledáno vhodným stanovit výjimku ze lhůty osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
- (11) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž změny nařízení (ES) č. 1008/2008 s ohledem na pandemii COVID-19, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodů jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (12) Nepředvídatelné a náhlé rozšíření onemocnění COVID-19 a legislativní postupy nezbytné pro přijetí příslušných opatření znemožnily přijmout taková opatření včas. Z tohoto důvodu by se ustanovení tohoto nařízení měla rovněž vztahovat na období před jeho vstupem v platnost. Vzhledem k povaze těchto ustanovení takový přístup nepovede k porušení legitimního očekávání dotčených osob.
- (13) Nařízení (ES) č. 1008/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (14) Vzhledem k naléhavosti dané výjimečnými okolnostmi, které odůvodňují zaváděná opatření, by toto nařízení mělo vstoupit v platnost co nejdříve, a to prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1008/2008 se mění takto:

- 1) V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Toto nařízení upravuje vydávání licencí leteckým dopravcům Společenství, právo leteckých dopravců Společenství provozovat letecké služby uvnitř Společenství a stanovování cen leteckých služeb uvnitř Společenství. Stanoví rovněž dočasná pravidla pro poskytování služeb pozemního odbavování na letištích Unie.“

- 2) V článku 9 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„1a. Na základě posouzení uvedeného v odstavci 1 provedeného od 1. března 2020 do 31. prosince 2020 může příslušný orgán vydávající licenci rozhodnout před 31. prosincem 2020, že provozní licenci leteckého dopravce Unie nepozastaví či nezruší, za předpokladu, že není ohrožena bezpečnost a že během následujících dvanácti měsíců existuje reálný výhled na uspokojivou finanční rekonstrukci. Na konci uvedeného dvanáctiměsíčního období přezkoumá výkonnost dotyčného leteckého dopravce Unie a rozhodne, zda provozní licenci pozastaví nebo zruší a zda vydá dočasnou licenci podle odstavce 1.

1b. Pokud Komise na základě údajů zveřejněných Eurocontrole, který je manažerem struktury vzdušného prostoru pro funkce sítě uspořádání letového provozu jednotného evropského nebe, zjistí, že snížení úrovně leteckého provozu ve srovnání s úrovní v odpovídajícím období roku 2019 přetrvává a pravděpodobně bude přetrvávat, a pokud na základě nejlepších dostupných vědeckých údajů, jako jsou údaje Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí, rovněž zjistí, že tato situace je výsledkem dopadu pandemie COVID-19, přijme v souladu s článkem 25a akty v přenesené pravomoci, jimiž změní toto nařízení tím, že období od 1. března 2020 do 31. prosince 2020 uvedené v odstavci 1a tohoto článku odpovídajícím způsobem prodlouží.

1c. Komise situaci průběžně sleduje za použití kritérií stanovených v odstavci 1b. Na základě dostupných informací předloží Evropskému parlamentu a Radě do 15. listopadu 2020 souhrnnou zprávu o této věci. Jsou-li kritéria uvedená v odstavci 1b splněna, přijme Komise co nejdříve akt v přenesené pravomoci podle odstavce 1b.

1d. Ve zvláště závažných naléhavých případech týkajících se dlouhotrvajícího dopadu pandemie COVID-19 na odvětví letecké dopravy v Unii se na akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 25b.“

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 21a

Mimořádná opatření související s pandemií COVID-19

1. Bez ohledu na článek 21 mohou v období od 1. března 2020 do 31. prosince 2020 členské státy, a to bez souhlasu Komise uvedeného v čl. 21 odst. 1, odepřít nebo omezit výkon provozních práv nebo stanovit podmínky pro jejich výkon, je-li to nezbytné pro řešení pandemie COVID-19. Takové opatření musí dodržovat zásady proporcionality a transparentnosti a musí být založeno na objektivních a nediskriminačních kritériích.

2. Zúčastněný členský stát neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy o jakémkoli opatření podle odstavce 1, o době jeho platnosti a o náležitých důvodech pro jeho přijetí. Uvědomí Komisi a ostatní členské státy rovněž tehdy, pokud takové opatření změní, pozastaví nebo zruší po vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Komise může na žádost kteréhokoli jiného zapojeného členského státu nebo států nebo z vlastního podnětu pozastavit opatření uvedené v odstavci 2, pokud nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 1 nebo je jinak v rozporu s právem Unie.

4. Pokud Komise na základě nejlepších vědeckých poznatků, důkazů a údajů, jako jsou údaje Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí, potvrzujících přetrvávání pandemie COVID-19 zjistí, že odepření nebo omezení výkonu provozních práv nebo stanovení podmínek pro jejich výkon členskými státy bude pravděpodobně nutné i po konci období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, přijme v souladu s článkem 25a akty v přenesené pravomoci, jimiž změní toto nařízení tím, že uvedené období odpovídajícím způsobem prodlouží.

5. Komise situaci průběžně sleduje za použití kritérií stanovených v odstavci 4. Na základě dostupných informací předloží Evropskému parlamentu a Radě do 15. listopadu 2020 souhrnnou zprávu o této věci. Bude-li to nezbytné, přijme Komise co nejdříve akt v přenesené pravomoci podle odstavce 4.

6. Ve zvláště závažných naléhavých případech týkajících se dlouhotrvajícího dopadu pandemie COVID-19 na odvětví letecké dopravy v Unii se na akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 25b.“

4) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA IVa

DOČASNÁ PRAVIDLA PRO SLUŽBY POZEMNÍHO ODBAVOVÁNÍ

Článek 24a

1. Odchylně od čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 96/67/ES (*) lze platnost smluv s poskytovateli služeb pozemního odbavování vybranými postupem stanoveným v čl. 11 odst. 1 uvedené směrnice nebo oprávnění poskytovatelům vydaných, jejichž platnost končí v období od 28. května 2020 do 31. prosince 2021, prodloužit do 31. prosince 2022.

2. Odchylně od čl. 11 odst. 1 písm. e) směrnice 96/67/ES může v období od 1. března 2020 do 31. prosince 2020 v případě, že poskytovatel služeb pozemního odbavování přestane vykonávat svou činnost před koncem doby, na kterou byl vybrán, řídicí orgán letiště nebo příslušný orgán členského státu vybrat poskytovatele služeb pozemního odbavování přímo s tím, že tyto služby bude poskytovat po dobu nejvýše šesti měsíců, nebo do 31. prosince 2020 podle toho, která doba je delší.

3. Pokud Komise na základě údajů zveřejněných Eurocontrole zjistí, že snížení úrovně leteckého provozu ve srovnání s úrovní v odpovídajícím období roku 2019 přetrvává a pravděpodobně bude přetrvávat, že tato situace je výsledkem dopadu pandemie COVID-19 a že vede k přerušení poskytování služeb pozemního odbavování nebo k potížím s přístupem poskytovatelů služeb pozemního odbavování na letištích Unie k financování, přijme v souladu s článkem 25a akty v přenesené pravomoci, jimiž změní toto nařízení tím, že období uvedená v odstavcích 1 a 2 tohoto článku odpovídajícím způsobem prodlouží.

4. Komise situaci průběžně sleduje za použití kritérií stanovených v odstavci 3. Na základě dostupných informací předloží Evropskému parlamentu a Radě do 15. listopadu 2020 souhrnnou zprávu o této věci. Bude-li to nezbytné, přijme Komise co nejdříve akt v přenesené pravomoci podle odstavce 3.

5. Ve zvláště závažných naléhavých případech týkajících se dlouhotrvajícího dopadu pandemie COVID-19 na odvětví letecké dopravy v Unii se na akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 25b.

(*) Směrnice Rady 96/67/ES ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství (Úř. věst. L 272, 25.10.1996, s. 36).“

5) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 25a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 9 odst. 1b, čl. 21a odst. 4 a čl. 24a odst. 3 je svěřena Komisi na dobu jednoho roku od 28. května 2020.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 1b, čl. 21a odst. 4 a čl. 24a odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 9 odst. 1b, čl. 21a odst. 4 a čl. 24a odst. 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 25b

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v článku 25a. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. května 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
A. METELKO-ZGOMBIĆ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/697**ze dne 25. května 2020,****kterým se mění nařízení (EU) 2017/352, s cílem umožnit řídicím orgánům přístavu nebo příslušným orgánům poskytnout flexibilitu při účtování poplatků za přístavní infrastrukturu v souvislosti s rozšířením onemocnění COVID-19**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem

po konzultaci s Výborem regionů

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozšíření onemocnění COVID-19 má závažný negativní dopad na odvětví námořní dopravy. Všudypřítomné závažné důsledky dopadající na služby námořní dopravy a používání přístavní infrastruktury se projevují již od počátku března 2020 a budou pravděpodobně přetrvávat po celý zbytek roku 2020. Za těchto výjimečných okolností by zrušení či snížení poplatků za přístavní infrastrukturu, nebo pozastavení či odložení úhrady těchto poplatků mohlo přispět k finanční udržitelnosti provozovatelů lodí.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/352 ⁽²⁾ ukládá členským státům povinnost zajistit, aby byly účtovány poplatky za přístavní infrastrukturu. Nařízení (EU) 2017/352 nestanoví žádnou výjimku z povinnosti účtovat poplatky.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. května 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. května 2020.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/352 ze dne 15. února 2017, kterým se zřizuje rámec pro poskytování přístavních služeb a stanoví společná pravidla pro finanční transparentnost přístavů (Úř. věst. L 57, 3.3.2017, s. 1).

- (3) S ohledem na závažnost důsledků rozšíření onemocnění COVID-19 je vhodné umožnit řídicím orgánům přístavu nebo příslušným orgánům rozhodnout o zrušení či snížení poplatků za přístavní infrastrukturu za období od 1. března 2020 do 31. října 2020, nebo o pozastavení či odložení úhrady těchto poplatků za toto období. Toto nařízení by však nemělo zasahovat do organizace přístavů členskými státy. Členské státy by proto měly mít možnost si ponechat pravomoc regulovat přijímání takových rozhodnutí řídicími orgány přístavu nebo příslušnými orgány. Toto zrušení či snížení poplatků za přístavní infrastrukturu nebo pozastavení či odložení úhrady těchto poplatků by mělo být povolováno transparentním, objektivním a nediskriminačním způsobem.
- (4) Vzhledem k naléhavosti situace je rovněž vhodné umožnit řídicím orgánům přístavu nebo příslušným orgánům, aby se odchýlily od povinnosti stanovené v nařízení (EU) 2017/352 informovat uživatele přístavní infrastruktury o veškerých změnách v povaze nebo výši poplatků za přístavní infrastrukturu nejméně dva měsíce předem, od kterého jsou tyto změny účinné.
- (5) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž změny nařízení (EU) 2017/352 v reakci na naléhavou situaci způsobenou rozšířením onemocnění COVID-19, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (6) Vzhledem k naléhavosti dané výjimečnými okolnostmi způsobenými rozšířením onemocnění COVID-19, které odůvodňují navrhovaná opatření, a zejména k tomu, aby bylo možné rychle přijmout nezbytná opatření a přispět tak k finanční udržitelnosti provozovatelů lodí, bylo shledáno vhodným stanovit výjimku ze lhůty osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o EU, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
- (7) Nepředvídatelné a náhlé rozšíření onemocnění COVID-19 a legislativní postupy nezbytné pro přijetí příslušných opatření znemožnily přijmout tato opatření včas. Z tohoto důvodu by se ustanovení tohoto nařízení měla rovněž vztahovat na poplatky za přístavní infrastrukturu za období před jeho vstupem v platnost. Vzhledem k povaze těchto ustanovení takový přístup nepovede k porušení legitimního očekávání dotčených osob.
- (8) Nařízení (EU) 2017/352 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Toto nařízení by mělo vstoupit v platnost co nejdříve, a to prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 21 nařízení (EU) 2017/352 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Bez ohledu na čl. 13 odst. 1, 3 a 4 může řídicí orgán přístavu nebo příslušný orgán rozhodnout, že nebude účtovat či sníží poplatky za přístavní infrastrukturu za období od 1. března 2020 do 31. října 2020, nebo že pozastaví či odloží úhradu těchto poplatků za toto období. Členské státy mohou rozhodnout, že taková rozhodnutí musí být v souladu s požadavky vnitrostátního práva stanovenými za tím účelem. Zrušení či snížení poplatků za přístavní infrastrukturu, nebo pozastavení či odložení úhrady těchto poplatků musí být povolováno transparentním, objektivním a nediskriminačním způsobem.

Řídicí orgán přístavu nebo příslušný orgán zajistí, aby uživatelé přístavu a zástupci nebo sdružení uživatelů přístavu o tom byli informováni. Lhůta dvou měsíců uvedená v čl. 13 odst. 5 se nepoužije.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. května 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
A. METELKO-ZGOMBIĆ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/698**ze dne 25. května 2020,****kterým se stanoví zvláštní a dočasná opatření s ohledem na rozšíření onemocnění COVID-19, jež se týkají obnovení či prodloužení některých osvědčení, licencí a povolení a odkladu některých pravidelných kontrol a pravidelného školení podle určitých částí právních předpisů v oblasti dopravy****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 a čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozšíření onemocnění COVID-19 a související krize v oblasti veřejného zdraví představují bezprecedentní výzvu pro členské státy a uvalují velkou zátěž na vnitrostátní orgány, občany Unie a hospodářské subjekty, zejména dopravce. Krize v oblasti veřejného zdraví vyvolává mimořádné okolnosti, které ovlivňují běžnou činnost příslušných orgánů v členských státech, jakož i práci dopravních podniků, co se týče správních formalit, které se v různých odvětvích dopravy provádějí, a které nebylo možné v době přijetí příslušných opatření předvídat. Tyto mimořádné okolnosti mají významný dopad na různé oblasti, na něž se vztahuje právo Unie v oblasti dopravy.
- (2) Zejména dopravci a jiné dotčené osoby nemusí být schopni zcela dostát nezbytným náležitostem nebo postupům pro dosažení souladu s některými ustanoveními právních předpisů Unie ve věci obnovování nebo prodloužování osvědčení, licencí nebo povolení či činit jiné úkony nutné k zachování jejich platnosti. Ze stejných důvodů nemusí být příslušné orgány členských států s to dodržovat povinnosti stanovené právem Unie a zajišťovat, aby byly příslušné žádosti dopravců vyřizovány před uplynutím platných lhůt. Proto je třeba přijmout opatření umožňující tyto problémy řešit, aby byla zajištěna právní jistota i řádné fungování dotčených právních aktů. Za tímto účelem by měly být stanoveny příslušné úpravy zejména ohledně určitých lhůt, přičemž Komise by měla mít možnost povolit jejich prodloužení na základě žádosti předložené členským státem.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ⁽²⁾ stanoví pravidla pro výchozí kvalifikaci a pravidelná školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu. Tito řidiči musí být držiteli osvědčení o odborné způsobilosti a absolvování pravidelného školení musí prokázat řidičským průkazem nebo průkazem kvalifikace řidiče, v nichž je pravidelné školení zaznamenáno. Vzhledem k tomu, že mimořádné okolnosti způsobené rozšířením onemocnění COVID-19, které v některých členských státech začalo již k 1. únoru 2020, způsobují držitelům osvědčení o odborné způsobilosti obtíže s absolvováním pravidelných školení a s obnovováním osvědčení o odborné způsobilosti, jimiž se potvrzují dokončení těchto školení, je nutné prodloužit

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. května 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. května 2020.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).

platnost těchto osvědčení o dobu sedmi měsíců od data skončení platnosti, aby byla zajištěna kontinuita silniční dopravy. Opatření, která v těchto záležitostech členské státy přijaly v souladu s čl. 8 odst. 2 a 3 směrnice 2003/59/ES, přílohou I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ⁽³⁾ nebo přílohou II směrnice 2003/59/ES před vstupem tohoto nařízení v platnost, by měla zůstat v platnosti.

- (4) Směrnice 2006/126/ES stanoví pravidla pro řidičské průkazy. Stanoví vzájemné uznávání řidičských průkazů vydaných členskými státy podle vzoru Unie a stanoví řadu minimálních požadavků na tyto řidičské průkazy. Řidiči motorových vozidel musí být zejména držiteli platného řidičského průkazu, který je třeba po skončení platnosti obnovit, nebo v některých případech vyměnit za nový. Vzhledem k potížím s obnovováním řidičských průkazů kvůli mimořádným okolnostem v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19, které v některých členských státech začalo již k 1. únoru 2020, je nutné prodloužit platnost některých řidičských průkazů o dobu sedmi měsíců od data uváděného konce jejich platnosti, aby byla zajištěna kontinuita silniční dopravy.
- (5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ⁽⁴⁾ stanoví pravidla pro tachografy v silniční dopravě. Pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a bezpečnosti silničního provozu je zásadní dodržování pravidel o době řízení, pracovní době a době odpočinku podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ⁽⁵⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ⁽⁶⁾. Vzhledem k tomu, že poskytování služeb v silniční dopravě je třeba zajistit i navzdory obtížím s prováděním pravidelných kontrol tachografů během mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, měly by být kontroly podle čl. 23 odst. 1 nařízení (EU) č. 165/2014, jež měly proběhnout v době od 1. března do 31. srpna 2020, provedeny nejpozději do šesti měsíců ode dne, k němuž měly být provedeny podle uvedeného článku. Stejně tak obtíže s obnovováním a výměnou karet řidiče v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 jsou důvodem pro to, aby příslušným orgánům členských států bylo pro tyto účely přiznáno více času. V těchto případech by řidiči měli mít do obdržení nové karty možnost a povinnost využít přijatelných alternativ k záznamu nezbytných informací o době řízení, pracovní době a dobách odpočinku.
- (6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/45/EU ⁽⁷⁾ stanoví pravidla pro pravidelné technické prohlídky motorových vozidel a jejich přípojných vozidel. Pravidelné technické prohlídky tvoří komplexní systém, který má zajistit, aby vozidla byla při používání udržována v bezpečném stavu, přijatelném z hlediska ochrany životního prostředí. Vzhledem k obtížím při provádění pravidelných technických prohlídek za mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, které v některých členských státech začalo již k 1. únoru 2020, by měly být pravidelné technické prohlídky, jež se měly uskutečnit v době od 1. února 2020 do 31. srpna 2020, provedeny později, avšak nejpozději sedm měsíců po původním termínu a dotčená osvědčení by měla zůstat v platnosti do takového pozdějšího data.
- (7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ⁽⁸⁾ zavádí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě. Krize způsobená rozšířením onemocnění COVID-19 a související krize v oblasti veřejného zdraví mají vážné dopady na finanční situaci odvětví a některé podniky dopravy již nesplňují požadavek finanční způsobilosti. Vzhledem k nižší aktivitě v důsledku krize v oblasti veřejného zdraví se předpokládá, že podnikům bude trvat déle než obvykle, aby prokázaly, že znovu trvale splňují

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 165/2014 ze dne 4. února 2014 o tachografech v silniční dopravě, o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/45/EU ze dne 3. dubna 2014 o pravidelných technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a o zrušení směrnice 2009/40/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 51).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51).

požadavek finanční způsobilosti. Je proto vhodné prodloužit maximální lhůtu, kterou pro tyto účely stanoví čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1071/2009, ze šesti na dvanáct měsíců, pokud jde o posouzení finanční způsobilosti podniku dopravy, které se týká období mezi 1. březnem 2020 a 30. září 2020 nebo jeho části. Pokud již bylo porušení tohoto požadavku konstatováno a lhůta stanovená příslušným orgánem dosud neuplynula, měl by mít příslušný orgán možnost tuto lhůtu prodloužit celkem na 12 měsíců.

- (8) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ⁽⁹⁾ a (ES) č. 1073/2009 ⁽¹⁰⁾ stanoví společná pravidla pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy a pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy. Mezinárodní silniční nákladní doprava a mezinárodní přeprava cestujících autokary a autobusy jsou podmíněny mimo jiné držbou licence Společenství a v případě řidičů, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a kteří provozují nákladní dopravu, držbou osvědčení řidiče. Poskytování linkové dopravy autobusem a autokarem je rovněž podmíněno povolením. Tyto licence, osvědčení a povolení lze obnovit, jakmile bylo ověřeno, že jsou dodržovány příslušné podmínky. Vzhledem k potížím s obnovováním licencí a osvědčení kvůli mimořádným okolnostem v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19 je nutné prodloužit jejich platnost o šest měsíců od data uváděného konce jejich platnosti, aby byla zajištěna kontinuita silniční dopravy.
- (9) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ⁽¹¹⁾ stanoví pravidla pro bezpečnost železnic. Vzhledem k opatřením omezujícím volný pohyb osob spolu s dodatečnou pracovní zátěží v důsledku bránění v rozšíření onemocnění COVID-19 se vnitrostátní orgány, železniční podniky a provozovatelé infrastruktury potýkají s obtížemi v souvislosti s obnovováním jednotných osvědčení o bezpečnosti, a končí-li platnost stávajících schválení z hlediska bezpečnosti, při vydávání těchto schválení na další období, na která se vztahují příslušné články 10 a 12 uvedené směrnice. Lhůta pro obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti by proto měla být prodloužena o šest měsíců a dotčená stávající jednotná osvědčení o bezpečnosti by měla zůstat platná po odpovídající dobu. Rovněž platnost těchto schválení z hlediska bezpečnosti by měla být prodloužena o šest měsíců.
- (10) V souladu s čl. 33 odst. 2 směrnice (EU) 2016/798 některé členské státy prodloužily lhůtu k jejímu provedení. V těchto členských státech se proto nadále použijí pravidla stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ⁽¹²⁾. Z tohoto důvodu je rovněž třeba prodloužit lhůty pro obnovení osvědčení o bezpečnosti a schválení z hlediska bezpečnosti vydaných podle článků 10 a 11 směrnice 2004/49/ES a ozřejmit, že dotčená osvědčení o bezpečnosti a schválení z hlediska bezpečnosti zůstávají po odpovídající dobu v platnosti.
- (11) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ⁽¹³⁾ stanoví pravidla vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Unie. V čl. 14 odst. 5 a článku 16 uvedené směrnice je stanoveno, že doba platnosti licence strojvedoucího je deset let a její platnost podléhá pravidelným kontrolám. Vzhledem k potížím s obnovováním licencí kvůli mimořádným okolnostem způsobeným rozšířením onemocnění COVID-19 by měly být licence, jejichž platnost skončí mezi 1. březnem a 31. srpnem 2020, prodlouženy o šest měsíců od data uváděného konce jejich platnosti. Strojvedoucím by rovněž mělo být poskytnuto dalších šest měsíců na absolvování pravidelných kontrol.
- (12) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ⁽¹⁴⁾ vytváří jednotný evropský železniční prostor. Podle čl. 23 odst. 2 uvedené směrnice mohou orgány vydávající licence provádět pravidelný přezkum, aby ověřily, že železniční podnik nadále plní povinnosti stanovené v kapitole III uvedené směrnice, jež se vztahují k jeho licenci. V čl. 24 odst. 3 uvedené směrnice je stanoveno, že orgán vydávající licence může licenci pozastavit nebo odebrat z důvodu

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 72).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006 (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 88).

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 102).

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44).

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ze dne 23. října 2007 o vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Společenství (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 51).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32).

nesplnění požadavku finanční způsobilosti a může vydat dočasnou licenci platnou po dobu reorganizace železničního podniku, není-li ohrožena bezpečnost. Vzhledem k mimořádným okolnostem způsobeným rozšířením onemocnění COVID-19 mají licenční orgány vážné obtíže při provádění pravidelných přezkumů, jež se týkají stávajících licencí, a při přijímání příslušných rozhodnutí o vydávání nových licencí po skončení platnosti dočasné licence. Lhůty pro provedení pravidelných přezkumů, jež by v souladu s uvedenou směrnicí uplynuly v období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, by proto měly být prodlouženy o dobu šesti měsíců. Stejně tak dočasné licence, jejichž platnost skončí v období mezi 1. březnem a 31. srpnem 2020, by měly být prodlouženy o šest měsíců.

- (13) Ustanovení čl. 25 odst. 2 směrnice 2012/34/EU vyžaduje, aby orgán vydávající licence rozhodl o žádosti o vydání licence do tří měsíců od předložení všech potřebných informací, zejména informací uvedených v příloze III uvedené směrnice. Vzhledem k obtížím při přijímání příslušných rozhodnutí v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 je nutné prodloužit tuto lhůtu o šest měsíců.
- (14) Železniční podniky, které byly před rozšířením onemocnění COVID-19 finančně stabilní, čelí problémům s likviditou, které by mohly vést k pozastavení nebo odebrání licence či případně k jejímu nahrazení licencí dočasnou, aniž by k tomu byl strukturální hospodářský důvod. Vydání dočasné licence podle čl. 24 odst. 3 směrnice 2012/34/EU by mohlo trhu vyslat negativní signál o schopnosti železničních podniků přežít, což by zase prohloubilo případné, jinak dočasné finanční problémy. Proto by mělo být stanoveno, že pokud orgán vydávající licenci na základě kontroly provedené v období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 shledá, že železniční podnik nadále nespňuje požadavky týkající se finanční způsobilosti, měl by být s to před 31. srpnem 2020 rozhodnout, že dotčenému železničnímu podniku nebude licence pozastavena nebo odebrána, nebude-li tím ohrožena bezpečnost a existuje-li reálná vyhlídka na uspokojivou finanční restrukturalizaci železničního podniku během následujících šesti měsíců. Po 31. srpnu 2020 by se na železniční podnik měla vztahovat všeobecná pravidla podle čl. 24 odst. 1 uvedené směrnice.
- (15) Směrnice Rady 96/50/ES⁽¹⁵⁾ stanoví podmínky pro získání osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách v Unii. Po dosažení věku 65 let mají držitelé osvědčení vůdce plavidla povinnost podstupovat pravidelné lékařské prohlídky. Vzhledem k opatřením v souvislosti s rozšířením onemocnění COVID-19 a zejména k tomu, že se zkomplikovala možnost dostat se k lékařským prohlídkám do zdravotnických zařízení, držitelé osvědčení vůdců plavidel nemusí být s to požadované lékařské prohlídky absolvovat, připadají-li na dobu, na niž se vztahují uvedená opatření. Pokud by tedy lhůta pro absolvování lékařských prohlídek jinak uplynula nebo měla jinak uplynout v období mezi 1. březnem a 31. srpnem 2020, měla by být v každém z dotčených případů prodloužena o šest měsíců. Dotčená osvědčení vůdců plavidel by měla zůstat odpovídajícím způsobem v platnosti.
- (16) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629⁽¹⁶⁾ stanoví technické požadavky pro pravidla vnitrozemské plavby. V článku 10 uvedené směrnice se stanoví omezení doby platnosti osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby. V článku 28 směrnice (EU) 2016/1629 se navíc stanoví, že dokumenty spadající do oblasti působnosti uvedené směrnice a vystavené příslušnými orgány členských států podle dříve použitelné směrnice, totiž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES⁽¹⁷⁾ před 6. říjnem 2018, zůstávají platné až do skončení doby své platnosti. Kvůli opatřením v souvislosti s rozšířením onemocnění COVID-19 může být pro příslušné orgány komplikované a někdy i nemožné provádět technické prohlídky za účelem prodloužení platnosti příslušných osvědčení, nebo v případě dokladů uvedených v článku 28 směrnice (EU) 2016/1629, za účelem jejich nahrazení. V zájmu zachování provozu příslušných plavidel vnitrozemské plavby je proto vhodné o šest měsíců prodloužit platnost osvědčení Unie pro pravidla vnitrozemské plavby a dokladů spadajících do oblasti působnosti článku 28 směrnice (EU) 2016/1629, jejichž platnost by jinak skončila či měla jinak skončit mezi 1. březnem a 31. srpnem 2020.

⁽¹⁵⁾ Směrnice Rady 96/50/ES ze dne 23. července 1996 o harmonizaci podmínek pro získání národních osvědčení vůdců plavidel pro přepravu zboží a cestujících na vnitrozemských vodních cestách ve Společenství (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 31).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro pravidla vnitrozemské plavby, mění směrnice 2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES (Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 118).

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro pravidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1).

- (17) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 725/2004⁽¹⁸⁾ stanoví pravidla pro zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES⁽¹⁹⁾ stanoví opatření na zvýšení zabezpečení přístavů vůči bezpečnostním incidentům. Zajišťuje rovněž, aby zvýšené zabezpečení přístavů podporovalo bezpečnostní opatření přijatá podle nařízení (ES) č. 725/2004. Stávající krize v oblasti veřejného zdraví komplikuje orgánům členských států provádění inspekci a prohlídek ohledem na obnovení určitých dokumentů a v oblasti námořní bezpečnosti. Proto je nutné o přiměřenou dobu prodloužit lhůty pro přezkum posouzení bezpečnosti, jakož i plánů na bezpečnost, požadovaných uvedenými právními akty Unie, aby mohly členské státy a odvětví námořní dopravy reagovat flexibilně a pragmaticky a bylo zachováno fungování základních dodavatelských řetězců, aniž by byla ohrožena bezpečnost. Flexibilita by měla být poskytnuta rovněž u technických výcviků a cvičení v oblasti námořní bezpečnosti, které mají podle právních aktů Unie v oblasti námořní bezpečnosti probíhat v určitých intervalech.
- (18) Má-li členský stát za to, že použití pravidel, od nichž se toto nařízení odchyluje, jež se týkají mimo jiné obnovení nebo prodloužení platnosti osvědčení, licence nebo povolení, pravděpodobně nebude proveditelné ani v období následujícím po datech stanovených v tomto nařízení v důsledku opatření, jež přijal s cílem zabránit či omezit šíření onemocnění COVID-19, Komise by měla být oprávněna, pokud ji o to tento členský stát požádá, povolit dotčenému členskému státu, aby dále prodloužil doby stanovené v tomto nařízení. Aby byla zajištěna právní jistota a také to, že nebude ohrožena bezpečnost dopravy a její zabezpečení, mělo by se takové prodloužení omezit na to, co je nezbytné pro zohlednění doby, v níž nebude pravděpodobně proveditelné dostát náležitostem, postupům, kontrolám a školením, a každopádně by nemělo být delší než šest měsíců.
- (19) Rozšíření onemocnění COVID-19 postihlo celou Unii, nikoli však stejným způsobem. Členské státy jsou dotčeny v různé míře a v různou dobu. Vzhledem k tomu, že odchylky od pravidel, jež by se obvykle použila, by měly být omezeny na to, co je nezbytné, mělo by být členským státům, pokud jde o směrnici 2006/126/ES, nařízení (EU) č. 165/2014, směrnici 2014/45/EU, nařízení (ES) č. 1072/2009, nařízení (ES) č. 1073/2009 a směrnici 2007/59/ES, umožněno, aby i nadále používaly tyto právní akty, aniž by použily odchylky stanovené v tomto nařízení, je-li použití těchto právních aktů nadále proveditelné. Totéž by mělo platit i tehdy, pokud členský stát takovým obtížím čelil, avšak přijal vhodná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění. Členské státy, které se rozhodnou této možnosti využít, by však neměly bránit žádnému hospodářskému subjektu ani jednotlivci v tom, aby se spoléhal na odchylky stanovené tímto nařízením, jež se použijí v jiném členském státě, a zejména by měly uznávat jakékoli licence, osvědčení a povolení, jejichž platnost byla prodloužena tímto nařízením.
- (20) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména pokud jde o prodloužení lhůt stanovených právními předpisy Unie pro obnovení nebo prodloužení platnosti určitých osvědčení, licencí nebo schválení a o odklad některých pravidelných kontrol a pravidelného školení v reakci na výjimečné okolnosti způsobené rozšířením onemocnění COVID-19 v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy a námořní bezpečnosti, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků navrhované činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedených cílů.
- (21) Vzhledem k naléhavosti způsobené výjimečnými okolnostmi vyvolanými rozšířením onemocnění COVID-19 je vhodné stanovit výjimku ze lhůt osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 725/2004 ze dne 31. března 2004 o zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení (Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 6).

⁽¹⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů (Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 28).

- (22) Z důvodu náhlého a nepředvídatelného rozšíření onemocnění COVID-19 nebylo možné přijmout tato opatření včas. Z tohoto důvodu by se ustanovení tohoto nařízení měla rovněž vztahovat na období před jeho vstupem v platnost. Vzhledem k povaze uvedených ustanovení není v důsledku takového přístupu porušeno legitimní očekávání dotčených osob.
- (23) Vzhledem k naléhavé potřebě bezodkladně řešit okolnosti způsobené rozšířením onemocnění COVID-19 v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy a námořní bezpečnosti a zároveň poskytnout členským státům v případě potřeby přiměřenou dobu k tomu, aby Komisi informovaly, rozhodnou-li se, že určité odchylky stanovené v tomto nařízení nepoužijí, by toto nařízení jakožto naléhavá záležitost mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*, aby se zajistilo, že situace právní nejistoty postihující řadu orgánů a provozovatelů dopravy v různých dopravních sektorech, zejména v případech, kdy již uplynuly příslušné lhůty, budou co možná nejkratší,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví zvláštní a dočasná opatření, jež se použijí na obnovení a prodloužení platnosti některých osvědčení, licencí a povolení a na odklad některých pravidelných kontrol a pravidelného školení a výcviku v reakci na mimořádné okolnosti způsobené rozšířením onemocnění COVID-19 v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy a námořní bezpečnosti.

Článek 2

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2003/59/ES

1. Bez ohledu na čl. 8 odst. 2 a 3 směrnice 2003/59/ES se lhůty pro dokončení pravidelného školení držitelů osvědčení odborné způsobilosti, které by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020, považují v každém případě za prodloužené o dobu sedmi měsíců. Osvědčení odborné způsobilosti zůstávají odpovídajícím způsobem v platnosti.
2. Platnost vyznačení harmonizovaného kódu Unie 95 stanoveného v příloze I směrnice 2006/126/ES, provedeného příslušnými orgány buď do řidičského průkazu, nebo do průkazu kvalifikace řidiče uvedených v čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/59/ES na základě osvědčení odborné způsobilosti uvedených v odstavci 1 uvedeného článku, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců od data uvedeného v každém takovém řidičském průkazu nebo průkazu kvalifikace řidiče.
3. Platnost průkazů kvalifikace řidiče uvedených v příloze II směrnice 2003/59/ES, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020, se považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců od data uplynutí úřední platnosti uvedeného v každém takovém průkazu.
4. Aniž jsou dotčeny přeshraniční činnosti uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku, opatření, jež přijaly členské státy podle ustanovení směrnic 2003/59/ES a 2006/126/ES uvedených v odst. 1, 2 a 3 tohoto článku v období mezi 1. únorem 2020 a 28. květnem 2020, zůstávají v platnosti.
5. Pokud se členský stát domnívá, že dokončení pravidelného školení nebo vydání osvědčení o něm, vyznačení harmonizovaného kódu Unie 95 nebo prodloužení platnosti průkazů kvalifikace řidiče nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může v příslušném případě podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavcích 1, 2 a 3. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020 či dob sedmi měsíců uvedených příslušně v odstavcích 1, 2 a 3, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

6. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 5 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení příslušných dob uvedených v odstavcích 1, 2 či 3 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby zohlednilo dobu, během níž dokončení dotčeného pravidelného školení nebo vydání osvědčení o něm, vyznačení harmonizovaného kódu Unie 95 nebo prodloužení platnosti průkazů kvalifikace řidiče nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2006/126/ES

1. Bez ohledu na článek 7 směrnice 2006/126/ES a bod 3 písm. d) přílohy I uvedené směrnice se platnost řidičských průkazů, která by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak uplynula nebo by měla jinak uplynout mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců od data konce platnosti uvedeného v každém takovém řidičském průkazu.

2. Pokud se členský stát domnívá, že prodloužení platnosti řidičských průkazů nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob stanovených v odstavci 1. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020 či doby sedmi měsíců, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

3. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 2 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavci 1 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby zohlednilo dobu, během níž prodloužení platnosti řidičských průkazů nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je obnovení řidičských průkazů v období mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020 neproveditelné v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout poté, co o tom nejprve informuje Komisi, že odstavec 1 nepoužije. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce rozhodl, že odstavec 1 nepoužije, nebrání v přeshraničních činnostech žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavci 1, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 4

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (EU) č. 165/2014

1. Bez ohledu na článek 23 nařízení (EU) č. 165/2014 se pravidelné kontroly stanovené v odstavci 1 uvedeného článku, které by jinak byly nebo měly jinak být podle uvedeného odstavce provedeny mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, provedou nejpozději šest měsíců po datu, kdy měly jinak být podle uvedeného článku provedeny.

2. Bez ohledu na článek 28 nařízení (EU) č. 165/2014, pokud řidič žádá o obnovení karty řidiče v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, vydají příslušné orgány členského státu novou kartu řidiče nejpozději dva měsíce od podání žádosti. Pokud řidič neobdrží od orgánů vydávajících kartu novou kartu řidiče, vztahuje se na řidiče obdobně čl. 35 odst. 2 uvedeného nařízení, pokud může řidič prokázat, že bylo požádáno o obnovení karty řidiče v souladu s čl. 28 odst. 1 uvedeného nařízení.

3. Bez ohledu na čl. 29 odst. 4 nařízení (EU) č. 165/2014, pokud řidič žádá o náhradu karty řidiče v souladu s odstavcem 4 uvedeného článku mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, vydají příslušné orgány členského státu náhradní kartu nejpozději dva měsíce od obdržení žádosti. Bez ohledu na čl. 29 odst. 5 nařízení (EU) č. 165/2014 smí řidič pokračovat v řízení, dokud neobdrží od orgánů vydávajících karty novou kartu řidiče, pokud může tento řidič prokázat, že karta řidiče byla vrácena příslušnému orgánu, když byla poškozena nebo nefungovala správně, a že bylo požádáno o její náhradu.

4. Pokud se členský stát domnívá, že pravidelné kontroly, obnovení karet řidiče nebo náhrady karet řidiče, jež jsou vyžadovány podle nařízení (EU) č. 165/2014, nebudou pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může v příslušném případě podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení příslušných dob uvedených v odstavcích 1, 2 a 3. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 či příslušných lhůt pro vydání nové karty řidiče, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

5. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 4 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení příslušných dob uvedených v odstavcích 1, 2 či 3 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž pravidelné kontroly, obnovení nebo náhrada karet řidiče nebudou pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž jsou v období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 v důsledku mimořádných okolností způsobených v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19 pravidelné kontroly, obnovení nebo náhrada karet řidiče pravděpodobně neproveditelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout poté, co o tom nejprve informuje Komisi, že odstavce 1, 2 a 3 nepoužije. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce rozhodl, že odstavce 1, 2 a 3 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1, 2 a 3, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 5

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2014/45/EU

1. Bez ohledu na čl. 5 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 směrnice 2014/45/EU a bod 8 přílohy II uvedené směrnice se lhůty pro technické prohlídky, které by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak byly nebo měly jinak být provedeny mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020, považují za prodloužené o dobu sedmi měsíců.

2. Bez ohledu na článek 8 směrnice 2014/45/EU a bod 8 přílohy II uvedené směrnice se platnost osvědčení o technické způsobilosti vozidla s datem uplynutí platnosti mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020 považuje za prodlouženou o dobu sedmi měsíců.

3. Pokud se členský stát domnívá, že provádění technických prohlídek nebo vydávání osvědčení o nich nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit příslušné prodloužení dob uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020 či doby sedmi měsíců, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž provádění technických prohlídek nebo vydávání osvědčení o nich nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát není a pravděpodobně ani nebude vystaven obtížím, kvůli nimž je v období mezi 1. únorem 2020 a 31. srpnem 2020 v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19 provádění technických prohlídek nebo vydávání osvědčení o nich neuskutečnitelné, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout poté, co o tom nejprve informuje Komisi, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 6

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (ES) č. 1071/2009

1. Bez ohledu na čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1071/2009, pokud příslušný orgán na základě ročních účetních závěrek a potvrzení uvedených v čl. 7 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení pro účetní roky, jež se vztahují na celé období mezi 1. březnem 2020 a 30. zářím 2020 nebo jeho část, shledá, že dopravní podnik nespĺňuje požadavek finanční způsobilosti stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení, nesmí být lhůta stanovená příslušným orgánem pro účely čl. 13 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení delší než 12 měsíců.

2. Bez ohledu na čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1071/2009, pokud příslušný orgán shledal do 28. května 2020, že dopravní podnik nespĺňuje požadavek finanční způsobilosti stanovený v čl. 3 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení, a stanovil dopravnímu podniku lhůtu pro nápravu takové situace, může příslušný orgán tuto lhůtu prodloužit, pokud tato lhůta neuplynula do 28. května 2020. Takto prodloužená lhůta nesmí být delší než 12 měsíců.

Článek 7

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (ES) č. 1072/2009

1. Bez ohledu na čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1072/2009 se platnost licencí Společenství, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu šesti měsíců. Ověřené kopie zůstávají odpovídajícím způsobem v platnosti.

2. Bez ohledu na čl. 5 odst. 7 nařízení (ES) č. 1072/2009 se platnost osvědčení řidiče, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu šesti měsíců.

3. Pokud se členský stát domnívá, že prodloužení platnosti licencí Společenství nebo osvědčení řidiče nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně stanovených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat doby mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 či doby šesti měsíců, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž prodloužení platnosti licencí Společenství nebo osvědčení řidiče nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát nečelí a pravděpodobně nebude čelit obtížím, kvůli kterým by se obnovení licencí Společenství nebo osvědčení řidiče stala v období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 neuskutečnitelnými v důsledku mimořádných okolností způsobených šířením onemocnění COVID-19, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout poté, co o tom nejprve informuje Komisi, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 8

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (ES) č. 1073/2009

1. Bez ohledu na čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1073/2009 se platnost licencí Společenství, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu šesti měsíců. Ověřené kopie zůstávají odpovídajícím způsobem v platnosti.

2. Bez ohledu na čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 1073/2009 rozhodne povolující orgán o žádostech o povolení linkové dopravy, které podali podnikatelé v silniční osobní dopravě mezi 12. prosincem 2019 a 31. srpnem 2020, do šesti měsíců ode dne podání žádosti. Bez ohledu na čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 1073/2009 příslušné orgány členských států, jejichž souhlas byl ohledně takové žádosti v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku vyžádán, sdělí povolujícímu orgánu své stanovisko k žádosti do tří měsíců. Pokud povolující orgán odpověď do tří měsíců neobdrží, je to považováno za souhlas orgánů, od nichž byl takový souhlas vyžádán, a povolující orgán může povolení udělit. Prodloužení lhůty na tři měsíce pro členské státy, od nichž byl vyžádán souhlas podle čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 1073/2009, se použije na žádosti, jež byly obdrženy po 27. březnu 2020.

3. Pokud se členský stát domnívá, že prodloužení platnosti licencí Společenství nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob stanovených v odstavci 1. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, období mezi 12. prosincem 2019 a 31. srpnem 2020 či doby šesti měsíců, nebo jejich jakékoliv kombinace. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavci 1 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby zohlednilo dobu, během níž prodloužení platnosti licencí Společenství nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát nečelí a pravděpodobně nebude čelit obtížím, kvůli kterým by se obnovení licencí Společenství stalo v období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 neuskutečnitelným v důsledku mimořádných okolností způsobených šířením onemocnění COVID-19, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout poté, co o tom nejprve informuje Komisi, že odstavec 1 nepoužije. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce rozhodl, že odstavec 1 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavci 1, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 9

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici (EU) 2016/798

1. Bez ohledu na čl. 10 odst. 13 směrnice (EU) 2016/798 se lhůty pro obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti, které by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují za prodloužené o dobu šesti měsíců. Dotčené jednotné osvědčení o bezpečnosti zůstává odpovídajícím způsobem v platnosti.

2. Bez ohledu na čl. 12 odst. 2 směrnice (EU) 2016/798 se platnost schválení z hlediska bezpečnosti, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu šesti měsíců.

3. Pokud se členský stát domnívá, že obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti vydaných v souladu s čl. 10 odst. 8 směrnice (EU) 2016/798 nebo prodloužení doby platnosti schválení z hlediska bezpečnosti nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 či doby šesti měsíců uvedené příslušně v odstavcích 1 a 2, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž obnovení jednotných osvědčení o bezpečnosti nebo prodloužení doby platnosti schválení z hlediska bezpečnosti nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 10

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2004/49/ES

1. Bez ohledu na čl. 10 odst. 5 směrnice 2004/49/ES se lhůty pro obnovení osvědčení o bezpečnosti, které by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují za prodloužené o dobu šesti měsíců. Dotčená osvědčení o bezpečnosti zůstávají odpovídajícím způsobem v platnosti.

2. Bez ohledu na čl. 11 odst. 2 směrnice 2004/49/ES se lhůty pro obnovení schválení z hlediska bezpečnosti, které by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují za prodloužené o dobu šesti měsíců. Dotčená schválení z hlediska bezpečnosti zůstávají odpovídajícím způsobem v platnosti.

3. Pokud se členský stát domnívá, že obnovení osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 či doby šesti měsíců příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž obnovení osvědčení o bezpečnosti nebo schválení z hlediska bezpečnosti nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2007/59/ES

1. Bez ohledu na čl. 14 odst. 5 směrnice 2007/59/ES se platnost licencí, která by jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu šesti měsíců od data uplynutí platnosti každé takové licence.

2. Bez ohledu na článek 16 směrnice 2007/59/ES a přílohy II a VII uvedené směrnice se lhůty pro dokončení pravidelných kontrol, které by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují za prodloužené o dobu šesti měsíců v každém případě. Licence uvedené v článku 14 a osvědčení uvedené v článku 15 uvedené směrnice zůstávají odpovídajícím způsobem v platnosti.

3. Pokud se členský stát domnívá, že obnovení licencí nebo dokončení pravidelných kontrol nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 či doby šesti měsíců příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána nejpozději do 1. srpna 2020.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž obnovení licencí nebo dokončení pravidelných kontrol nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud členský stát nečelí a pravděpodobně nebude čelit obtížím, kvůli kterým by se obnovení licencí nebo dokončení pravidelných kontrol stala v období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 neuskutečnitelnými v důsledku mimořádných okolností způsobených rozšířením onemocnění COVID-19, nebo pokud přijal příslušná vnitrostátní opatření k jejich zmírnění, může se tento členský stát rozhodnout poté, co o tom nejprve informuje Komisi, že odstavce 1 a 2 nepoužije. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členský stát, který se podle prvního pododstavce rozhodl, že odstavce 1 a 2 nepoužije, nebrání přeshraničním činnostem žádného hospodářského subjektu ani jednotlivce, jenž se spoléhá na odchylky stanovené v odstavcích 1 a 2, jež se použijí v jiném členském státě.

Článek 12

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2012/34/EU

1. Bez ohledu na čl. 23 odst. 2 směrnice 2012/34/EU, pokud orgán vydávající licence učinil opatření za účelem pravidelného přezkumu licence, lhůty pro dokončení pravidelného přezkumu, které by v souladu s uvedenými opatřeními jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, se považují za prodloužené na dobu šesti měsíců.

2. Bez ohledu na čl. 24 odst. 3 směrnice 2012/34/EU se platnost dočasných licencí, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu šesti měsíců od data konce platnosti uvedeného na každé dočasné licenci.

3. Bez ohledu na čl. 25 odst. 2 směrnice 2012/34/EU orgán vydávající licence rozhodne o žádostech podaných od 12. ledna 2020 do 31. srpna 2020 nejpozději do devíti měsíců od předložení všech potřebných informací, zejména informací uvedených v příloze III uvedené směrnice.

4. Pokud se členský stát domnívá, že provedení pravidelného přezkumu nebo ukončení pozastavení licencí nebo vydání nových licencí v případech, kdy byly licence již dříve odebrány, nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 či doby šesti měsíců, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

5. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 4 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavci 1 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž ukončení pozastavení licencí nebo vydání nových licencí v případech, kdy byly licence již dříve odebrány, pravděpodobně nebude nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Nakládání s licencemi železničních podniků podle směrnice 2012/34/EU v případě nesplnění požadavků finanční způsobilosti

Bez ohledu na čl. 24 odst. 1 směrnice 2012/34/EU, zjistí-li orgán vydávající licence na základě kontroly podle uvedeného ustanovení, provedené během období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, že železniční podnik již nemůže splňovat požadavky týkající se finanční způsobilosti stanovené v článku 20 uvedené směrnice, může před 31. srpnem 2020 rozhodnout, že licenci dotčeného železničního podniku nepozastaví nebo neodebere za předpokladu, že není ohrožena bezpečnost a že v průběhu nadcházejících šesti měsíců existuje reálná vyhlídka na uspokojivou finanční restrukturalizaci železničního podniku.

Článek 14

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 96/50/ES

1. Bez ohledu na čl. 6 odst. 2 směrnice 96/50/ES se lhůty pro podstoupení zdravotních prohlídek, které by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují za prodloužené o dobu šesti měsíců. Dotčená osvědčení vůdců plavidel osob, jež mají podle čl. 6 odst. 2 uvedené směrnice povinnost podstupovat pravidelné lékařské prohlídky, zůstávají odpovídajícím způsobem v platnosti.
2. Pokud se členský stát domnívá, že dokončení zdravotních prohlídek nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob stanovených v odstavci 1. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 či doby šesti měsíců uvedených v odstavci 1, nebo obou. Musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.
3. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 2 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob uvedených v odstavci 1 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž dokončení zdravotních prohlídek nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici (EU) 2016/1629

1. Bez ohledu na článek 10 směrnice (EU) 2016/1629 se platnost osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu šesti měsíců.
2. Bez ohledu na článek 28 směrnice (EU) 2016/1629 se platnost dokumentů spadajících do oblasti působnosti uvedené směrnice a vystavených příslušnými orgány členských států podle směrnice 2006/87/ES před 6. říjnem 2018, která by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynula nebo měla jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považuje za prodlouženou o dobu šesti měsíců.
3. Pokud se členský stát domnívá, že obnovení osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo dokumentů uvedených v odstavci 2 nebude pravděpodobně uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020 či dob šesti měsíců příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2, nebo obou. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

4. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 3 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž obnovení osvědčení Unie pro plavidla vnitrozemské plavby nebo dokumentů uvedených v odstavci 2 nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 16

Prodloužení lhůt stanovených v nařízení (ES) č. 725/2004

1. Bez ohledu na čl. 3 odst. 6 nařízení (ES) č. 725/2004 se lhůty pro provedení pravidelného přezkumu hodnocení bezpečnosti přístavních zařízení, které by v souladu s uvedeným ustanovením jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují za prodloužené do 30. listopadu 2020.

2. Odchylně od přílohy III části B oddílu 13.6 nařízení (ES) č. 725/2004, pokud technický výcvik nebylo možné nebo nelze v roce 2020 provést v intervalech stanovených v uvedeném oddíle, provede se v roce 2020 nejméně dvakrát, přičemž interval mezi výcviky smí být nejvýše šest měsíců.

3. Bez ohledu na přílohu III část B oddíly 13.7 a 18.6 nařízení (ES) č. 725/2004 se 18měsíční lhůty pro provedení cvičení různého druhu, které by v souladu s uvedenými ustanoveními jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují za prodloužené o dobu šesti měsíců, každopádně však nejdéle do 31. prosince 2020.

4. Pro účely požadavků stanovených v příloze III části B oddílech 13.7 a 18.6 nařízení (ES) č. 725/2004, podle nichž mají být v každém kalendářním roce alespoň jednou provedena cvičení různého druhu, se cvičení provedená v roce 2021 během doby, na niž se vztahuje povolení podle odstavce 5 tohoto článku, považují za provedená rovněž v roce 2020.

5. Pokud se členský stát domnívá, že provedení hodnocení ochrany bezpečnosti přístavních zařízení nebo cvičení různého druhu uvedených v příloze III části B oddílech 13.7 a 18.6 nařízení (ES) č. 725/2004 nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob a lhůt uvedených příslušně v odstavcích 1 a 3. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, lhůt či dob šesti měsíců uvedených příslušně v odstavcích 1 a 3, nebo jakékoli jejich kombinace. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

6. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 5 Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení dob a lhůt uvedených příslušně v odstavcích 1 a 3 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž provedení hodnocení ochrany bezpečnosti přístavních zařízení nebo cvičení různého druhu nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, a každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 17

Prodloužení lhůt stanovených ve směrnici 2005/65/ES

1. Bez ohledu na článek 10 směrnice 2005/65/ES se lhůty pro přezkum hodnocení zabezpečení ochrany přístavů a plánů zabezpečení ochrany přístavů, které by v souladu s uvedeným článkem jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují v každém případě za prodloužené o dobu šesti měsíců, avšak každopádně nejdéle do 30. listopadu 2020.

2. Bez ohledu na čl. 7 odst. 7 a přílohu III směrnice 2005/65/ES se 18měsíční lhůty pro dokončení výcviku, které by v souladu s uvedenou přílohou jinak uplynuly nebo měly jinak uplynout mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, považují v každém případě za prodloužené o dobu šesti měsíců, avšak každopádně nejdéle do 30. listopadu 2020.

3. Pro účely požadavku stanoveného v příloze III směrnice 2005/65/ES, podle něhož mají být v každém kalendářním roce alespoň jednou provedena cvičení, se cvičení provedená v roce 2021 během doby, na niž se vztahuje povolení vydané podle odstavce 4 tohoto článku, považují za provedená rovněž v roce 2020.

4. Pokud se členský stát domnívá, že provedení přezkumu hodnocení zabezpečení ochrany přístavů nebo plánů zabezpečení ochrany přístavů nebo provedení výcviku nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné ani po 31. srpnu 2020 v důsledku opatření, která přijal za účelem prevence nebo omezení šíření onemocnění COVID-19, může podat odůvodněnou žádost o povolení uplatnit prodloužení dob a lhůt uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2. Uvedená žádost se může týkat období mezi 1. březnem 2020 a 31. srpnem 2020, lhůt či dob uvedených příslušně v odstavcích 1 a 2, nebo jakékoliv jejich kombinace. Žádost musí být Komisi podána do 1. srpna 2020.

5. Pokud na základě žádosti podané v souladu s odstavcem 4 [...] Komise shledá, že požadavky stanovené v uvedeném odstavci jsou splněny, přijme rozhodnutí, kterým dotčenému členskému státu povolí uplatnit prodloužení období a lhůt příslušně uvedených v odstavcích 1 a 2 podle odůvodnění každého případu. Toto prodloužení se omezí tak, aby odráželo dobu, během níž dokončení přezkumu hodnocení zabezpečení ochrany přístavů nebo plánů zabezpečení ochrany přístavů nebo dokončení výcviku nebude pravděpodobně nadále uskutečnitelné, každopádně není delší než šest měsíců.

Komise zveřejní uvedené rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 4. června 2020.

Čl. 3 odst. 4, čl. 4 odst. 6, čl. 5 odst. 5, čl. 7 odst. 5, čl. 8 odst. 5 a čl. 11 odst. 5 se však použijí od 28. května 2020.

Prvním, druhým ani třetím pododstavcem tohoto článku nejsou dotčeny zpětné účinky stanovené v člancích 2 až 17.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. května 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
A. METELKO-ZGOMBIĆ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2020/699**ze dne 25. května 2020****o dočasných opatřeních týkajících se valných hromad evropských společností (SE) a evropských družstevních společností (SCE)****(Text s významem pro EHP)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 352 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S cílem omezit šíření onemocnění COVID-19, které bylo dne 11. března 2020 prohlášeno Světovou zdravotnickou organizací za pandemii, zavedly členské státy soubor nebývalých opatření, zejména opatření k omezení volného pohybu osob a omezení fyzického kontaktu.
- (2) Tato opatření mohou společností a družstevní společností bránit v plnění jejich právních povinností podle vnitrostátního a unijního práva obchodních společností, zejména tím, že jim značně ztěžují organizaci valných hromad.
- (3) Na vnitrostátní úrovni členské státy zavedly mimořádná opatření na podporu společností a družstevních společností a za současné výjimečné situace způsobené pandemií onemocnění COVID-19 jim poskytují nezbytné nástroje a umožňují flexibilitu. Mnoho členských států zejména umožnilo používání digitálních nástrojů a postupů k pořádání valných hromad a prodloužilo lhůty pro jejich konání v roce 2020.
- (4) Na úrovni Unie jsou evropské společnosti (SE) regulovány nařízením Rady (ES) č. 2157/2001⁽¹⁾ a evropské družstevní společnosti (SCE) jsou regulovány nařízením Rady (ES) č. 1435/2003⁽²⁾. Obě nařízení vyžadují, aby se valná hromada konala do šesti měsíců po uzavěře účetního období. S ohledem na současné výjimečné okolnosti způsobené pandemií onemocnění COVID-19 by měla být umožněna dočasná odchylka od tohoto požadavku. Vzhledem k tomu, že konání valných hromad má zásadní význam pro zajištění včasného přijetí právními předpisy požadovaných nebo ekonomicky potřebných rozhodnutí, měly by být evropské společnosti (SE) a evropské družstevní společnosti (SCE) oprávněny konat valné hromady do dvanácti měsíců po uzavěře účetního období za podmínky, že se uskuteční nejpozději dne 31. prosince 2020. Vzhledem k tomu, že se jedná o dočasné opatření z důvodu výjimečných okolností způsobených pandemií onemocnění COVID-19, měla by se tato odchylka vztahovat pouze na valné hromady, které se mají konat v roce 2020.
- (5) Smlouva o fungování Evropské unie nestanoví pro přijetí tohoto nařízení jiné pravomoci, než jsou pravomoci uvedené v článku 352.
- (6) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž poskytnout evropským společnostem (SE) a evropským družstevním společnostem (SCE) dočasné mimořádné řešení, které jim umožní odchýlit se od ustanovení nařízení (ES) č. 2157/2001 a (ES) č. 1435/2003, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) (Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu Evropské družstevní společnosti (SCE) (Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1).

- (7) Vzhledem k tomu, že šestiměsíční lhůta uvedená v nařízení (ES) č. 2157/2001 a (ES) č. 1435/2003 skončí v květnu, resp. červnu 2020 a že bude třeba zohlednit lhůty ke svolání valné hromady, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve.
- (8) Vzhledem k naléhavosti situace se považuje za vhodné stanovit výjimku ze lhůty osmi týdnů stanovenou v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o EU, Smlouvě o fungování EU a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Dočasné opatření týkající se valných hromad evropských společností (SE)

Evropské společnosti (SE), které mají v souladu s čl. 54 odst. 1 nařízení (ES) č. 2157/2001 konat v roce 2020 valnou hromadu, ji mohou odchýlně od uvedeného ustanovení konat do dvanácti měsíců po uzávěrci účetního období za podmínky, že se uskuteční do dne 31. prosince 2020.

Článek 2

Dočasné opatření týkající se valných hromad evropských družstevních společností (SCE)

Evropské družstevní společnosti (SCE), které mají v souladu s čl. 54 odst. 1 nařízení (ES) č. 1435/2003 konat v roce 2020 valnou hromadu, ji mohou odchýlně od uvedeného ustanovení konat do dvanácti měsíců po uzávěrci účetního období za podmínky, že se uskuteční do dne 31. prosince 2020.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. května 2020.

Za Radu
předseda
G. GRILIĆ RADMAN

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/700

ze dne 25. května 2020,

kterou se mění směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798, pokud jde o jejich lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 57 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/797 ⁽²⁾ a čl. 33 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ⁽³⁾ členské státy měly do 16. června 2019 uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s příslušnými ustanoveními uvedených směrnic. Podle čl. 57 odst. 2 směrnice (EU) 2016/797 a čl. 33 odst. 2 směrnice (EU) 2016/798 však měly členské státy možnost prodloužit lhůtu pro provedení ve vnitrostátním právu o jeden rok.
- (2) Sedmnáct členských států oznámilo Komisi a Agentuře Evropské unie pro železnice (dále jen „agentura“) prodloužení lhůt pro provedení směrnic (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798 do 16. června 2020.
- (3) Vzhledem k mimořádné a nepředvídatelné situaci způsobené rozšířením onemocnění COVID-19 čelí některé z těchto členských států potížím při dokončování legislativních prací v daných lhůtách pro provedení, a tudíž hrozí, že tyto lhůty nebudou dodrženy. Nedodržení lhůt by mohlo vést k právní nejistotě pro železniční průmysl, vnitrostátní orgány a agenturu, pokud jde o právní předpisy, které upravují bezpečnost a interoperabilitu železnic. Neschopnost některých členských států provést směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798 ve vnitrostátním právu v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19 má nepříznivé důsledky pro železniční odvětví.
- (4) Je nezbytné zajistit právní srozumitelnost a jistotu pro železniční průmysl tím, že se v příslušných případech členským státům umožní, aby od 16. června 2020 a po omezenou dobu i nadále uplatňovaly směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ⁽⁴⁾ a 2008/57/ES ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. května 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 25. května 2020.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/797 ze dne 11. května 2016 o interoperabilitě železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 44).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 102).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic) (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1).

- (5) Jelikož k rozšíření onemocnění COVID-19 došlo v konečné fázi přijímání vnitrostátních opatření k provedení směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798, měla by být členskými státy k dokončení procesu provedení ve vnitrostátním právu povolena dodatečná lhůta.
- (6) Lhůty pro provedení směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798 ve vnitrostátním právu by měly být prodlouženy do 31. října 2020. V souladu s tím by mělo být přizpůsobeno datum zrušení směrnice 2004/49/ES, stanovené v článku 58 směrnice (EU) 2016/797, a směrnice 2008/57/ES, stanovené v článku 34 směrnice (EU) 2016/798.
- (7) Na základě směrnice (EU) 2016/798 byla přijata řada aktů v přenesené pravomoci, které odrážejí předchozí lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu. Tyto akty je v současné situaci třeba uvést do souladu s novou lhůtou pro provedení.
- (8) Vzhledem k naléhavosti způsobené výjimečnými okolnostmi vyvolanými rozšířením onemocnění COVID-19 je vhodné stanovit výjimku ze lhůty osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
- (9) Jelikož cíle této směrnice, totiž změny směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798 v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu či účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (10) Směrnice (EU) 2016/797 a (EU) 2016/798 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (11) Pro dosažení rychlé použitelnosti opatření stanovených touto směrnicí by tato směrnice měla vstoupit v platnost co nejdříve, a to prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změna směrnice (EU) 2016/797

Směrnice (EU) 2016/797 se mění takto:

- 1) v článku 54 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Agentura provede úkoly spojené s vydáváním povolení podle článků 21 a 24 a úkoly uvedené v článku 19 nejpozději od 16. června 2019 ve vztahu k oblastem použití v členských státech, které agenturu a Komisi neinformovaly v souladu s čl. 57 odst. 2. Odchylně od článků 21 a 24 mohou vnitrostátní bezpečnostní orgány členských států, které agenturu a Komisi informovaly podle čl. 57 odst. 2 pokračovat ve vydávání povolení podle směrnice 2008/57/ES do 16. června 2020. Odchylně od článků 21 a 24 mohou vnitrostátní bezpečnostní orgány členských států, které agenturu a Komisi informovaly podle čl. 57 odst. 2a, pokračovat ve vydávání povolení podle směrnice 2008/57/ES do 31. října 2020.“;

- 2) v článku 57 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy, které prodloužily lhůtu pro provedení v souladu s odstavcem 2, ji mohou dále prodloužit do 31. října 2020. Jejich prováděcí opatření se použijí od uvedeného dne. Uvedené členské státy o tom uvědomí agenturu a Komisi do 29. května 2020.“;

- 3) v čl. 58 prvním pododstavci se datum „16. června 2020“ nahrazuje datem „31. října 2020“.

Článek 2

Změna směrnice (EU) 2016/798

Směrnice (EU) 2016/798 se mění takto:

- 1) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 6a

Sladění CSM s revidovanými lhůtami

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 27 za účelem sladění dat použitelnosti aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 6 odst. 6 s lhůtou pro provedení stanovenou v čl. 33 odst. 2a. Na akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku se použije postup stanovený v článku 27a.“;

- 2) v článku 27 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 6a je svěřena Komisi na dobu od 28. května 2020 do 31. října 2020.“;

- 3) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 27a

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 27 odst. 6. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.“;

- 4) v článku 31 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Agentura začne provádět úkoly spojené s vydáváním osvědčení podle článku 10 nejpozději od 16. června 2019 ohledně oblasti provozu v členských státech, které nepodaly agentuře a Komisi oznámení podle čl. 33 odst. 2. Odchylně od článku 10 mohou vnitrostátní bezpečnostní orgány členských států, které podaly agentuře a Komisi oznámení podle čl. 33 odst. 2, pokračovat ve vydávání osvědčení podle směrnice 2004/49/ES do 16. června 2020. Odchylně od článku 10 mohou vnitrostátní bezpečnostní orgány členských států, které podaly agentuře a Komisi oznámení podle čl. 33 odst. 2a, pokračovat ve vydávání osvědčení podle směrnice 2004/49/ES do 31. října 2020.“;

- 5) v článku 33 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy, které prodloužily lhůtu pro provedení v souladu s odstavcem 2, ji mohou dále prodloužit do 31. října 2020. Jejich prováděcí opatření se použijí od uvedeného dne. Uvedené členské státy o tom uvědomí agenturu a Komisi do 29. května 2020.“;

- 6) v čl. 34 prvním pododstavci se datum „16. června 2020“ nahrazuje datem „31. října 2020“.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 25. května 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
A. METELKO-ZGOMBIĆ

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/701

ze dne 25. května 2020

o poskytnutí makrofinanční pomoci partnerským zemím procesu rozšíření a evropského sousedství v souvislosti s pandemií COVID-19

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 212 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pandemie COVID-19 velmi poškozuje hospodářskou a finanční stabilitu v regionech, které usilují o rozšíření, a v regionech evropského sousedství. Partnerské země se v současnosti potýkají se špatnou a rychle se zhoršující platební bilancí a fiskální situací, přičemž jejich ekonomika směřuje do recese. Existuje pádný důvod pro to, aby se Unie rychle a rozhodně zasadila o podporu těchto ekonomik. Toto rozhodnutí se proto vztahuje na deset partnerských zemí: Albánskou republiku, Bosnu a Hercegovinu, Kosovo *, Černou Horu a Republiku Severní Makedonie v regionu, který usiluje o rozšíření; Gruzii, Moldavskou republiku a Ukrajinu ve východním sousedství a Jordánské hášimovské království a Tuniskou republiku v jižním sousedství (dále jen „partnerské země“).
- (2) Naléhavost pomoci souvisí s bezprostřední potřebou finančních prostředků na straně partnerských zemí, a to nad rámec těch, které budou poskytnuty prostřednictvím jiných nástrojů Unie a mezinárodních finančních institucí, členských států a jiných bilaterálních dárců. Toto je nezbytné pro to, aby příslušné orgány v partnerských zemích mohly v krátkodobém horizontu zavést opatření pro boj s hospodářskými důsledky pandemie COVID-19.
- (3) Orgány jednotlivých partnerských zemí a Mezinárodní měnový fond (dále jen „MMF“) se již dohodly na programu, který bude podporovaný úvěrovou dohodou s MMF, nebo se jejich dohoda o takovém programu v blízké době očekává.
- (4) Makrofinanční pomoc Unie by měla být výjimečným finančním nástrojem, který platební bilanci podpoří formou, jež není účelově vázaná a jejímž cílem je řešit naléhavé potřeby příjemce v oblasti vnějšího financování, přičemž se vzájemně doplňuje s úvěrovou dohodou MMF, která nemá preventivní charakter a která je podmíněna dohodnutým programem hospodářských reforem. V souvislosti s pandemií COVID-19 by makrofinanční pomoc Unie měla být rovněž k dispozici partnerským zemím, které využívají mimořádné finanční prostředky od MMF, jež mohou být poskytnuty bez předchozích opatření nebo podmínek, například prostřednictvím nástroje rychlého financování. Doba poskytování této pomoci by proto měla být kratší, pomoc by měla být omezena na dvě platby a měla by podpořit provádění politického programu, který obsahuje omezený soubor reformních opatření.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. května 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. května 2020.

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244 (1999) a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

- (5) Finanční podpora pro partnerské země ze strany Unie je v souladu s unijní politikou rozšíření a s politikou sousedství.
- (6) Vzhledem k tomu, že partnerskými zeměmi jsou buď přistupující partnerské země nebo partnerské země připravující se na přistoupení, nebo partnerské země, které jsou zahrnuty do Evropské politiky sousedství, jsou tyto země způsobilé pro makrofinanční pomoc Unie.
- (7) Jelikož se očekává, že zdroje, které mají poskytnout MMF a jiné multilaterální instituce, nebudou pro dramaticky narůstající potřeby vnějšího financování partnerských zemí zdaleka dostatečné, považuje se makrofinanční pomoc Unie, jež má být partnerským zemím poskytnuta, za současných výjimečných okolností za vhodnou odpověď na žádost partnerských zemí o podporu hospodářské stabilizace. Makrofinanční pomoc Unie by podpořila hospodářskou stabilizaci a doplnila by zdroje, které jsou zpřístupňovány v rámci úvěrové dohody s MMF.
- (8) Cílem makrofinanční pomoci Unie by mělo být podpořit obnovení udržitelného stavu vnějšího financování partnerských zemí, a tím přispět k oživení hospodářského a sociálního rozvoje.
- (9) Výše makrofinanční pomoci Unie vychází z předběžného posouzení zbývajících potřeb jednotlivých partnerských zemí v oblasti vnějšího financování a zohledňuje jejich schopnost financovat své potřeby z vlastních zdrojů, a to zejména z mezinárodních rezerv, které mají k dispozici. Makrofinanční pomoc Unie by měla doplňovat programy a zdroje poskytované MMF a Světovou bankou. Při určování výše pomoci se rovněž zohlední nutnost zajistit spravedlivé sdílení zátěže mezi Unií a ostatními dárci, jakož i dosavadní využití jiných unijních nástrojů vnějšího financování a přidaná hodnota celkového zapojení Unie.
- (10) Komise by měla zajistit, aby makrofinanční pomoc Unie byla po právní i obsahové stránce v souladu s hlavními zásadami a cíli jednotlivých oblastí vnější činnosti a dalších příslušných politik Unie a s opatřeními přijatými v jejich rámci.
- (11) Makrofinanční pomoc Unie by měla doplňovat vnější politiku Unie týkající se partnerských zemí. Komise a Evropská služba pro vnější činnost (dále jen „ESVČ“) by v průběhu provádění makrofinanční pomoci měly úzce spolupracovat v zájmu koordinace vnější politiky Unie a zajištění její ucelenosti.
- (12) Makrofinanční pomoc Unie by měla podporovat závazek partnerských zemí prosazovat hodnoty, které sdílejí s Unií, včetně demokracie, právního státu, řádné správy věcí veřejných, dodržování lidských práv, udržitelného rozvoje a snižování chudoby, jakož i jejich závazek prosazovat zásady otevřeného a spravedlivého obchodu založeného na pravidlech.
- (13) Poskytnutí makrofinanční pomoci Unie by mělo být podmíněno tím, že partnerské země respektují účinné demokratické mechanismy, včetně parlamentního systému založeného na pluralitě politických stran, a zásady právního státu, a že zaručují dodržování lidských práv. Kromě toho by specifické cíle makrofinanční pomoci Unie měly posílit účinnost, transparentnost a odpovědnost systémů řízení veřejných financí v partnerských zemích a prosazovat strukturální reformy, které jsou zaměřené na podporu udržitelného růstu a fiskální konsolidaci. Komise a ESVČ by měly plnění výše uvedených podmínek a dosahování těchto cílů pravidelně sledovat.
- (14) Pro zajištění účinné ochrany finančních zájmů Unie souvisejících s makrofinanční pomocí Unie by partnerské země měly přijmout vhodná opatření v oblasti předcházení podvodům, korupci a jakýmkoli jiným nesrovnalostem souvisejícím s pomocí a jejich potírání. Kromě toho je třeba stanovit, že Komise bude provádět kontroly, Účetní dvůr auditu a Úřad evropského veřejného žalobce bude vykonávat své pravomoci.
- (15) Uvolněním makrofinanční pomoci Unie nejsou dotčeny pravomoci Evropského parlamentu a Rady jako rozpočtového orgánu.
- (16) Částky složené pro účely záruky potřebné pro poskytnutí makrofinanční pomoci by měly být v souladu s rozpočtovými prostředky stanovenými ve víceletém finančním rámci.
- (17) Makrofinanční pomoc Unie by měla být řízena Komisí. Komise by měla pravidelně informovat Evropský parlament a Radu o vývoji souvisejícím s makrofinanční pomocí a poskytovat jim příslušné dokumenty, aby mohly sledovat provádění tohoto rozhodnutí.

- (18) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto rozhodnutí by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (19) Na makrofinanční pomoc Unie by se měly vztahovat podmínky v oblasti hospodářské politiky, jež budou stanoveny v memorandu o porozumění. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění a z důvodu účinnosti by Komise měla být zmocněna ke sjednání těchto podmínek s orgány partnerských zemí pod dohledem výboru složeného ze zástupců členských států v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011. Podle uvedeného nařízení by měl být v zásadě použit poradní postup ve všech případech, kromě případů stanovených v uvedeném nařízení. Vzhledem k potenciálně významnému dopadu pomoci ve výši více než 90 milionů EUR je vhodné použít na operace přesahující tuto prahovou hodnotu přezkumný postup stanovený v nařízení (EU) č. 182/2011. Vzhledem k výši makrofinanční pomoci, kterou poskytuje Unie jednotlivým partnerským zemím, by měl být pro přijetí memoranda o porozumění s Černou Horou použit poradní postup, zatímco na přijetí memorand o porozumění s ostatními partnerskými zeměmi v rámci tohoto rozhodnutí by se měl použít přezkumný postup; to platí i v případě jakéhokoli snížení, pozastavení či zrušení pomoci.
- (20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž podpořit hospodářství partnerských zemí, které se v současnosti v důsledku pandemie COVID-19 potýkají se špatnou a rychle se zhoršující platební bilancí a fiskální situací, přičemž jejich ekonomika směřuje do recese, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (21) Vzhledem k naléhavosti dané výjimečnými okolnostmi způsobenými pandemií COVID-19 je vhodné stanovit výjimku ze lhůty osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
- (22) Toto rozhodnutí by mělo vstoupit v platnost co nejdříve prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Unie zpřístupní Albánské republice, Bosně a Hercegovině, Gruzii, Jordánskému hášimovskému království, Kosovu, Moldavské republice, Černé Hoře, Republice Severní Makedonie, Tuniské republice a Ukrajině (dále jen „partnerské země“) makrofinanční pomoc (dále jen „makrofinanční pomoc Unie“) v maximální celkové výši 3 miliardy EUR s cílem podpořit hospodářskou stabilizaci partnerských zemí a jejich obsáhlý program reforem. Pomoc přispěje k pokrytí naléhavých potřeb platební bilance partnerských zemí stanovených v programu podporovaném MMF a zpřístupní se v této výši:

- a) 180 milionů EUR pro Albánskou republiku;
- b) 250 milionů EUR pro Bosnu a Hercegovinu;
- c) 150 milionů EUR pro Gruzii;
- d) 200 milionů EUR pro Jordánské hášimovské království;
- e) 100 milionů EUR pro Kosovo;
- f) 100 milionů EUR pro Moldavskou republiku;
- g) 60 milionů EUR pro Černou Horu;
- h) 160 milionů EUR pro Republiku Severní Makedonie;
- i) 600 milionů EUR pro Tuniskou republiku;
- j) 1,2 miliardy EUR pro Ukrajinu.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Celá částka makrofinanční pomoci Unie se jednotlivým partnerským zemím poskytne ve formě úvěrů. Komise je zmocněna vypůjčit si jménem Unie potřebné prostředky na kapitálových trzích nebo u finančních institucí a dále je půjčit dotčené partnerské zemi. Úvěry mají průměrnou dobu splatnosti nejvýše patnáct let.
3. Uvolnění makrofinanční pomoci Unie řídí Komise způsobem, který je v souladu s dohodami nebo ujednáními uzavřenými mezi MMF a dotčenou partnerskou zemí. Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Radu o vývoji v oblasti makrofinanční pomoci Unie, včetně jejího vyplácení, a včas předkládá těmto orgánům příslušné dokumenty.
4. Makrofinanční pomoc Unie je k dispozici po dobu dvanácti měsíců počínaje prvním dnem po vstupu memoranda o porozumění uvedeného v čl. 3 odst. 1 v platnost.
5. V případě, že se během období vyplácení makrofinanční pomoci Unie potřeby financování partnerských zemí oproti původním předpokladům podstatně sníží, Komise poskytovanou pomoc omezí nebo její poskytování pozastaví či zruší v souladu s čl. 7 odst. 2.

Článek 2

1. Podmínkou poskytnutí makrofinanční pomoci Unie je, že dotčená partnerská země respektuje účinné demokratické mechanismy, včetně parlamentního systému založeného na pluralitě politických stran, a zásady právního státu a že zaručuje dodržování lidských práv.
2. Komise a ESVČ sledují plnění podmínky stanovené v odstavci 1 po celou dobu poskytování makrofinanční pomoci Unie.
3. Odstavce 1 a 2 se použijí v souladu s rozhodnutím Rady 2010/427/EU ^(*).

Článek 3

1. Komise vyjedná v souladu s čl. 7 odst. 2 s orgány jednotlivých partnerských zemí jasné vymezené podmínky v oblasti hospodářské politiky a finanční podmínky pro makrofinanční pomoc Unie, přičemž se zaměří na strukturální reformy a zdravé veřejné finance. Tyto podmínky v oblasti hospodářské politiky a finanční podmínky se stanoví v memorandu o porozumění, které zahrnuje časový rámec pro jejich splnění. Podmínky v oblasti hospodářské politiky a finanční podmínky stanovené v memorandu o porozumění musí být v souladu s dohodami nebo ujednáními uvedenými v čl. 1 odst. 3, včetně makroekonomických ozdravných programů a programů strukturálních reforem prováděných dotčenou partnerskou zemí za podpory MMF.
2. Podmínky uvedené v odstavci 1 mají zejména posílit účinnost, transparentnost a odpovědnost systémů řízení veřejných financí v partnerských zemích, mimo jiné při využívání makrofinanční pomoci Unie. Při navrhování opatření se náležitě zohlední také pokrok v oblasti vzájemného otevírání trhů, rozvoj spravedlivého obchodu založeného na pravidlech a další priority v rámci vnější politiky Unie. Komise pravidelně sleduje pokrok v plnění těchto cílů.
3. Podrobné finanční podmínky makrofinanční pomoci Unie se stanoví ve smlouvě o úvěru, kterou uzavře Komise s orgány jednotlivých partnerských zemí (dále jen „smlouva o úvěru“).
4. Komise pravidelně ověřuje, zda jsou nadále dodržovány podmínky uvedené v čl. 4 odst. 3, včetně toho, zda je hospodářská politika partnerských zemí v souladu s cíli makrofinanční pomoci Unie. Komise přitom postupuje v úzké koordinaci s MMF a Světovou bankou a v případě potřeby s Evropským parlamentem a Radou.

Článek 4

1. Za podmínek uvedených v odstavci 3 poskytne Komise makrofinanční pomoc Unie úvěrem ve dvou splátkách. Výše každé splátky se stanoví v memorandu o porozumění.

(*) Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).

2. V případě potřeby budou poskytnuty prostředky na pokrytí makrofinanční pomoci Unie v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ⁽⁴⁾.

3. Komise rozhodne o uvolnění splátek, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) podmínka stanovená v článku 2;
- b) průběžné uspokojivé výsledky při provádění úvěrové dohody s MMF, která nemá preventivní charakter;
- c) uspokojivé splnění podmínek v oblasti hospodářské politiky a finančních podmínek dohodnutých v memorandu o porozumění.

K uvolnění druhé splátky nedojde v zásadě dříve než po třech měsících od uvolnění první splátky.

4. Nejsou-li splněny podmínky uvedené v odst. 3 prvním pododstavci, Komise vyplácení makrofinanční pomoci Unie dočasně pozastaví nebo zruší. V těchto případech Komise informuje o důvodech tohoto pozastavení či zrušení Evropský parlament a Radu.

5. Makrofinanční pomoc Unie se vyplácí centrální bance dotčené partnerské země. S výhradou ustanovení dohodnutých v memorandu o porozumění, včetně potvrzení zbývajících rozpočtových finančních potřeb, mohou být finanční prostředky Unie převedeny ministerstvu financí jako konečnému příjemci.

Článek 5

1. Výpůjční a úvěrové operace související s makrofinanční pomocí Unie se provádějí v eurech se stejným dnem připsání a Unie se na jejich základě nesmí týkat změna splatnosti, ani nesmí být v jejich důsledku vystavena žádnému riziku směnných kurzů nebo úrokových sazeb ani žádnému jinému obchodnímu riziku.

2. Umožní-li to okolnosti, může Komise na žádost partnerské země přijmout potřebná opatření s cílem zajistit, aby do podmínek úvěru bylo zahrnuto ustanovení o předčasném splacení a aby bylo provázáno s odpovídajícím ustanovením v podmínkách výpůjčních operací.

3. Pokud okolnosti umožní snížení úrokové sazby úvěru, může se Komise na žádost partnerské země rozhodnout zcela nebo částečně refinancovat svoji původní půjčku nebo restrukturalizovat odpovídající finanční podmínky. Refinanční nebo restrukturalizační operace se uskuteční v souladu s odstavci 1 a 4 a nesmí vést k prodloužení splatnosti dotčené půjčky nebo zvýšení částky nesplacené jistiny ke dni refinancování nebo restrukturalizace.

4. Veškeré náklady vzniklé Unii v souvislosti s výpůjčními a úvěrovými operacemi podle tohoto rozhodnutí hradí partnerská země.

5. Komise informuje Evropský parlament a Radu o vývoji operací uvedených v odstavcích 2 a 3.

Článek 6

1. Makrofinanční pomoc Unie se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾.

2. Makrofinanční pomoc Unie podléhá přímému řízení.

3. Smlouva o úvěru musí obsahovat ustanovení, jež:

- a) zajistí, aby partnerská země pravidelně kontrolovala, že financování ze souhrnného rozpočtu Unie bylo použito řádně, přijímala vhodná opatření pro předcházení nesrovnalostem a podvodům a v případě potřeby podnikla právní kroky s cílem vymoci veškeré finanční prostředky poskytnuté podle tohoto rozhodnutí, které byly použity neoprávněně;

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ze dne 25. května 2009, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy (Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 10).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

- b) zajistí ochranu finančních zájmů Unie, a to zejména stanovením zvláštních opatření v oblasti prevence a potírání podvodů, korupce a jakýchkoli jiných nesrovnalostí týkajících se této makrofinanční pomoci Unie, v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽⁶⁾ a (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽⁷⁾, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽⁸⁾ a v případě členských států, které se účastní posílené spolupráce týkající se Úřadu evropského veřejného žalobce, nařízením Rady (EU) 2017/1939 ⁽⁹⁾. Za tímto účelem se Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) výslovně povolí provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, a to i prostřednictvím digitálních forenzních operací a pohovorů;
- c) výslovně povolí Komisi nebo jejím zástupcům provádět kontroly, včetně kontrol a inspekcí na místě;
- d) výslovně povolí Komisi a Účetnímu dvoru provádět audity v průběhu období dostupnosti makrofinanční pomoci Unie a po jeho skončení, včetně auditů na základě dokladů a auditů na místě, například operačních hodnocení;
- e) zajistí, že Unie bude mít nárok na předčasné splacení úvěru, pokud se prokáže, že se partnerská země v souvislosti s řízením makrofinanční pomoci Unie dopustila jakéhokoli podvodu, korupce nebo jakéhokoli jiného protiprávního jednání poškozujícího nebo ohrožujícího finanční zájmy Unie; a
- f) zajistí, aby veškeré náklady vzniklé Unii, které souvisejí s výpůjčními a úvěrovými operacemi podle tohoto rozhodnutí, nesla partnerská země.

4. Před prováděním makrofinanční pomoci Unie posoudí Komise prostřednictvím operačního hodnocení řádnost finančních opatření, správních postupů a mechanismů vnitřní a vnější kontroly partnerské země, které mají pro tuto pomoc význam.

Článek 7

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se na makrofinanční pomoc Unie pro Černou Horu článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011, zatímco na makrofinanční pomoc Unie poskytovanou ostatním partnerským zemím, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, se použije článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 8

1. Komise každý rok do 30. června předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto rozhodnutí v předchozím roce, včetně vyhodnocení tohoto provádění. Ve zprávě se:
 - a) vyhodnotí, jakého pokroku bylo v provádění makrofinanční pomoci Unie dosaženo;
 - b) posoudí hospodářská situace a vyhlídky partnerských zemí, jakož i pokrok dosažený při provádění opatření v oblasti hospodářské politiky uvedených v čl. 3 odst. 1;
 - c) uvedou souvislosti mezi podmínkami v oblasti hospodářské politiky stanovenými v memorandu o porozumění, průběžnými výsledky partnerských zemí v hospodářské a rozpočtové oblasti a rozhodnutími Komise o uvolnění splátek makrofinanční pomoci Unie.
2. Do dvou let od uplynutí doby dostupnosti makrofinanční pomoci Unie podle čl. 1 odst. 4 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o hodnocení *ex post*, v níž vyhodnotí výsledky a účinnost dokončené makrofinanční pomoci Unie a míru, v níž přispěla k dosažení stanovených cílů.

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

Článek 9

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 25. května 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
A. METELKO-ZGOMBIĆ

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/702

ze dne 20. května 2020

o dalším prodloužení použitelnosti dočasné odchylky od jednacího řádu Rady zavedené rozhodnutím (EU) 2020/430 a prodloužené rozhodnutím (EU) 2020/556 vzhledem k cestovním obtížím způsobeným pandemií COVID-19 v Unii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 240 odst. 3 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Rady (EU) 2020/430 ⁽¹⁾ se na dobu jednoho měsíce zavedla odchylka od čl. 12 odst. 1 prvního pododstavce jednacího řádu Rady ⁽²⁾, pokud jde o rozhodnutí o použití běžného písemného postupu, jestliže je přijímá Výbor stálých zástupců vlád členských států. Použitelnost této odchylky byla stanovena do 23. dubna 2020.
- (2) Rozhodnutí (EU) 2020/430 stanoví, že pokud to bude odůvodněno pokračujícími mimořádnými okolnostmi, může Rada rozhodnout o jeho dalším použití. Dne 21. dubna 2020 prodloužila Rada rozhodnutím (EU) 2020/556 ⁽³⁾ použitelnost odchylky stanovené v článku 1 rozhodnutí (EU) 2020/430 o další dobu jednoho měsíce od 23. dubna 2020. Takto prodloužená použitelnost uvedené odchylky skončí dne 23. května 2020.
- (3) Vzhledem k tomu, že mimořádné okolnosti způsobené pandemií COVID-19 pokračují a nadále je uplatňována řada mimořádných preventivních opatření a opatření k omezení šíření nákazy, která přijaly členské státy, je nezbytné prodloužit použitelnost odchylky stanovené v článku 1 rozhodnutí (EU) 2020/430, jež byla prodloužena rozhodnutím (EU) 2020/556, o další omezenou dobu do 10. července 2020,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Použitelnost odchylky stanovené v článku 1 rozhodnutí (EU) 2020/430, jež byla prodloužena rozhodnutím (EU) 2020/556, se prodlužuje do 10. července 2020.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2020/430 ze dne 23. března 2020 o dočasné odchylce od jednacího řádu Rady vzhledem k cestovním obtížím způsobeným pandemií nákazy COVID-19 v Unii (Úř. věst. L 88 I, 24.3.2020, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2009/937/EU ze dne 1. prosince 2009, kterým se přijímá její jednací řád (Úř. věst. L 325, 11.12.2009, s. 35).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2020/556 ze dne 21. dubna 2020 o prodloužení použitelnosti dočasné odchylky od jednacího řádu Rady zavedené rozhodnutím (EU) 2020/430 vzhledem k cestovním obtížím způsobeným pandemií COVID-19 v Unii (Úř. věst. L 128 I, 23.4.2020, s. 1).

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem přijetí.

Bude vyhlášeno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 20. května 2020.

Za Radu
Předseda
G. GRLIĆ RADMAN

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS